

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: NM-1T/182/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010365
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3516010365.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu – prísediacich, A. A. B. a C. A., v trestnej veci obžalovaného A. D., nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach, trvale bytom C. X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVVaÚVTOS Ilava, trestne stíhaného na slobode pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom dňa 7. novembra 2023 pomerom hlasov 3:0 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: A. D. E. F. G. B., nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach,
trvale bytom H. A. H. I., C. X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v E. G.,

j e v i n n ý, ž e

dňa 01.07.2016 v čase približne o 20:00 hod. na chodníku za obchodným domom Kaufland na Malinovského ulici v Novom Meste nad Váhom, v prítomnosti najmenej troch osôb, po predchádzajúcej vzájomnej hádke s poškodeným A. J., tohto obžalovaný udrel stredne veľkou až veľkou intenzitou najmenej dvakrát do oblasti hlavy, a to kovovým kľúčom na matice kolies dlhým asi 30 cm v tvare písmena „L“ označený logom zn. VW a AUDI, č. 8n0012219FK3 Austria11811, ktorý obžalovaný držal vo svojej pravej ruke, čím poškodenému A. J. spôsobil tržnú ranu v temennej oblasti vľavo dĺžky cca 2 cm zasahujúcej plytko do podkožia a krvné výrony v temennej záhlavovej oblasti hlavy vľavo, pričom s poukazom na spôsob a intenzitu uskutočneného útoku mohlo u poškodeného A. J. dôjsť k poškodeniu životne dôležitého orgánu – mozgu, rôzneho stupňa,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu činu, v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu činu nedošlo,
- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom, hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o podmiennečnom treste odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou 30 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním

v skúšobnej dobe uložený obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 15T/122/2018 - 70 zo dňa 16.01.2019, doručený obžalovanému dňa 12.02.2019, právoplatný dňa 21.02.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona sa z h a b á v a 1 ks kovového kľúča na matice kolies o dĺžke 30 cm v tvare písmena „L“ s logom značky VW a Audi, č. 8n0012219FK3 Austria11811.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodenému A. J., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom H. A. H. I., náhradu škody vo výške 264,90 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený A. J., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom H. A. H. I. odkazuje so zvyškom náhrady škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Proti obžalovanému je vedené trestné konanie na tunajšom súde pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod Pv 511/16/3304-79 zo dňa 28.06.2017, doručenej Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 30.06.2017.

Súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodeného A. J., svedkov I. K., L. K., M. D., A. N., F. K., G. L., prečítal znalecký posudok č. 19/2016 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, A. I. A. a vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, ktoré sa vzťahujú na predmetnú vec a osobu obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní k dohode o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom nedošlo, nakoľko nesúhlasili s takýmto postupom. K uvedenej otázke obžalovaný uviedol, že trestný čin kladený za vinu som nespáchal, preto nechce uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prečítaní obžaloby a po zákonom poučení o právach obžalovaného a podľa § 257 Trestného poriadku k otázke viny sa obžalovaný vyjadril, že je nevinný, pretože sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou, ktorá je uvedená v obžalobe. Podľa neho ide o nesprávnu kvalifikáciu.

Obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní neodmietol vypovedať. Zo spontánnej časti výpovede obžalovaného vyplynulo, že trestný čin nespáchal, nedopustil sa trestného činu ťažkého ublíženia na zdraví v štádiu pokusu, napriek tomu, že mohlo dôjsť k poškodeniu dôležitej časti tela-hlavy, lebo nemal zámer a plán spôsobiť poškodenému zranenia. Vyhýbal sa iba jeho útokom. Uvedomoval si intenzitu svojho útoku, ktorým vlastne prerušil jeho útok, preto v štádiu pokusu trestného činu ťažkého ublíženia na zdraví sa mu nemôže klásť za vinu. Intenzita jeho útokov bola taká, že mu mohol spôsobiť ťažkú ujmu, ale nespôsobil mu ju. Poškodenému spôsobil len ľahkú ujmu, preto právna kvalifikácia nie je správna. Nebola to z jeho strany nutná obrana, lebo mohol utiecť, ale takisto ako mohol utiecť, mohol ho poškodený napadnúť odzadu, preto sa takto bránil, snažil jeho útok takto nejako zrušiť. Mrzí ho, že poškodenému spôsobil trznú ranu na hlave, ktorá bola jednorazovo ošetrovaná.

Z časti výpovede obžalovaného na položené otázky vyplynulo, že na začiatku konfliktu bol s priateľkou, ktorú odprevadil pri schodoch a poškodený z ničoho nič začal na neho slovne útočiť. Obžalovaný si ho nevšimol. Otočil sa, keď zašla priateľka a išiel domov. Poškodený bol pod vplyvom alkoholu a pravdepodobne aj pod vplyvom drog, tak čakal, kým priateľka zájde za nadchod, lebo sa bál o ňu a až potom odchádzal smerom domov. Celý čas ako čakal ho slovne napádal, si ho nevšimol. Počkal kým zašla. Asi po troch metroch sa otočil, pozrel na neho a poškodený mal už v ruke skrutkovač. Poškodený sa zaháňal skrutkovačom a hovoril mu, že ho pichne do hlavy a vyberie oči, približoval sa k nemu. Poškodený k nemu pristupoval, on cúval, volal políciu. Povedali mu, že má čakať na policajnú hliadku. Na hliadku čakal. Bol v tom chaos. Na mieste bol poškodený, jeho priateľka a jej otec došiel neskôr.

Takisto brat obžalovaného s kamarátmi došli neskôr. Potom sa to zomlelo. Brat obžalovaného došiel na roh Kauflandu, kde je chodník, ktorý vedie k nadchodu. Prišiel s kamarátmi F. K. a potom prišiel G. L.. Brat sa pýtal, čo sa deje. Poškodeného udrel kľúčom, ktorý našiel na zemi pri chodníku asi dvakrát, na mieste, kde ho poškodený slovne napádal a snažil sa aj fyzicky. Po útoku mu kľúč vypadol z ruky, už ho nedvíhal a ďalej neudieral, poškodený prestal útočiť, preto to neriešil. Potom prišla polícia. Obžalovaný uviedol, že pri incidente neutrpel fyzické zranenia.

Poškodený A. J. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietol vypovedať. Nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Z jeho spontánnej výpovede vyplynulo, že bol za Kauflandom, keď išiel okolo obžalovaný. Poškodený povedal, že to je ten, čo mu chcel to morča zožrať. Obžalovaný povedal, čo vypráva, nech ide k nemu. Došiel za ním a povedal, že nech ide od prdele, lebo mu zajebe skrutkovač do hlavy. Obžalovaný sa zobral a išiel preč. Vrátil sa asi o 5 minút. Prišiel jeho brat M. a traja chalani. Jeden bol zľava, druhý sprava. René bol sprava a A. zľava. Z odpovede na položené otázky vyplynulo, že po verbálnych útokov sa obžalovaný zobral a išiel preč za roh Kauflandu. Vtedy boli pri nadchode. Obžalovaný išiel dole nadchodom. K. mal, lebo si tam púšťal autičko. Brata obžalovaného pozná po mene, ostatných nevie. Na mieste boli I. K. a L. K.. Boli tam dva-tri údery. René mal v ruke malý vreckový nôž, sústredil sa na nôž a vtedy dostal ranu tyčou do hlavy z boku. Po útoku si sadol na obrubník, potom prišla sanitka a odviezli ho do Trenčína, kde mu zašívajú hlavu. Z hlavy mu tiekla krv. Práceschopný nebol, lebo je invalidný dôchodca. K dĺžke liečenia sa nevedel vyjadriť.

Svedok L. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietol vypovedať. Nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Z jeho spontánnej časti výpovede vyplynulo, že si pamätá, že išiel zo záhradky, ktorú má za železnicou. Stretol dcéru s vnúčatami. Nevie ako sa tam zjavili štyria, ktorí obkolesili poškodeného a zaútočili na neho. Videl že poškodenému tiekla krv, tak preto volal 112. Čakali dokedy prišla záchranka, ale odišiel skôr, lebo je diabetik a potreboval sa najesť, ale policajti tam už boli.

Z výpovede svedka na položené otázky vyplynulo, že prvý krát zaregistroval obžalovaného až keď napadol poškodeného. Keď prišiel za poškodeným, obžalovaného tam nevidel. Videl ich ako stáli skoro do kruhu okolo poškodeného. Videl obžalovaného ako s niečím napadol poškodeného a udrel ho do hlavy. Videl iba jeden úder. Bol z toho nervózny, hľadal telefón, aby mohol volať. Videl ako poškodenému tečie krv z hlavy, oni sa stiahli. Povedal poškodenému, aby si sadol a aby nebehal, aby zostal tam sedieť. Poškodený si sadol a čakali na sanitku. Nebol svedkom slovného konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným. Jeden chalan mal v ruke malý vreckový nožík otvorený. Predmet, ktorým obžalovaný udrel poškodeného nevidel, videl ho až na zemi. Nevie, či mal poškodený v ruke nejaký predmet.

Svedkyňa I. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietla vypovedať. Nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Z jej spontánnej časti výpovede vyplynulo, že je priateľkou poškodeného a boli za Kauflandom, kde si poškodený púšťal autičko na ovládanie. Obžalovaný išiel odprevadiť priateľku domov cez nadchod za Kauflandom. Vtedy prišiel jej otec zo záhradky, zarozprávala sa s ním. Potom tam prišiel nejaký rozpor, ale už nevie o čo išlo, poškodený držal v ruke skrutkovač, niečo sa obžalovanému mohol vyhrázať. Potom sa s otcom rozprávala, obžalovaný odišiel preč, kričalo sa tam a potom prišiel s kamarátmi. Potom sa stalo to s kovovou tyčou, udieral poškodeného do hlavy. Stála pri ňom. Otec volal sanitku. Ozaj si to po dvoch rokoch nepamätá.

Z odpovedí na položené otázky vyplynulo, že po prvom konflikte odišiel obžalovaný smerom ku Kauflandu, potom ho už nevidela. Oni boli za Kauflandom. Obžalovaný sa vrátil asi do 10 minút. Už keď prišiel, obžalovaný mal v ruke kovovú tyč, prišiel s bratom a dvoma kamarátmi. Poškodený kričal. Nevie, čo robil poškodený, či stál, alebo kráčal, nevie, kto ku komu prišiel. Určite bola medzi nimi nejaká zvada. Boli tam tri-štyri údery, stála pri poškodenom a kričala, aby ho nechal, lebo má dieťa. Obžalovaný poškodeného držal, inak by ho neudrel, ale nevie presne uviesť ako, tak nejak pod krkom. Obžalovaný poškodeného udrel, kovový kľúč padol na zem, potom prišli policajti. Keď prišla sanitka poškodený sa zrútil, lebo mu krv valila z hlavy. Videla dva údery do hlavy a tyč sa mohla odraziť a udrieť poškodeného aj do ruky.

Svedok A. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietol vypovedať. Nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Zo spontánnej časti výpovede svedka vyplynulo, že išiel za priateľkou, išiel okolo poškodeného, videl ako tam pije s frajerkou, vyprávali sa chvíľu, vzápätí išiel obžalovaný s priateľkou k nadchodu. Poškodený a obžalovaný niečo mali v minulosti medzi sebou a poškodený mu začal nadávať do cigánov, jeho priateľke sa to nepáčilo. Poškodený vytiahol na obžalovaného skrutkovač. Po troch rokoch si moc nepamätá, všetko začal poškodený. To je jasné.

Z odpovedí na položené otázky vyplynulo, že videl, že poškodený dostal po hlave jednu-dve rany, nebolo to silné. Ale prvý začal poškodený, ktorý vytiahol skrutkovač. Celý incident nevidel. Prišiel tam, keď tam bol poškodený s priateľkou a pili víno. O minútu dve prišiel obžalovaný aj s priateľkou a kočíkom, normálne sa s ním pozdravil. Poškodený mu začal nadávať, obžalovaný mu nič nehovoril, obžalovaný išiel ďalej a poškodený stále doňho a doňho. Poškodený vytiahol na obžalovaného skrutkovač. Svedok sa zobral a išiel preč. Útok obžalovaného na poškodeného nevidel. Ako mával skrutkovačom, obžalovaný udrel slabo poškodeného. Pre rozpor medzi výpoveďou svedka na hlavnom pojednávaní a jeho skoršou výpoveďou v prípravnom konaní, bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 13.09.2016, kde svedok vypovedal, že „presný dátum si už nepamätá. Išiel okolo Kauflandu za priateľkou. Za Kauflandom stretol poškodeného a jeho priateľku., Zastavil sa pri nich. Za chvíľu vyšiel spoza Kauflandu obžalovaný s priateľkou a s kočíkom. A. J. išiel za ním a spýtal sa ho, čo to malo znamenať, že čo bol minule drzí. Obžalovaný mu hovoril, že o ničom nevie. Poškodený vytiahol šrobovák, asi z vrecka nohavíc. Obžalovaný so ho nevšímal a svedok radšej odišiel preč. Čo sa odohralo ďalej už nevidel. Na otázku vyšetrovateľa, či svedok bol priamym svedkom toho, že by sa jeden druhému vyhrážali, alebo nejakým spôsobom sa napádali, ak áno, kto koho napádal a akým spôsobom, svedok v prípravnom konaní odvetil, že to nevidel. Ako sa začali hádať, tak odišiel. Poškodený mal v ruke šrobovák. On išiel prvý k obžalovanému. Počas jeho prítomnosti sa len hádali. J. bol dlhý asi 20 cm.“ Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, že si to len nepamätá, žiadny úder, ktorým by obžalovaný napadol poškodeného nevidel, len ten skrutkovač, s ktorým mával, išiel k obžalovanému, ktorý cúval. Ako sa začali hádať, išiel preč.

Svedok M. D. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka odmietol vypovedať z dôvodu, že je brat obžalovaného. Následne bola prečítaná svedka z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že bol pred barákom s F. K., ktorému začal zvoniť telefón. Volal mu brat, že sa mu pri Kauflande niekto vyhráža a že ho chce dopichať skrutkovačom. Tak tam utekali. Brat bol kúsok od neho, no a prišli k nemu, že prečo, načo, začo to robí. On furt vykrikoval, že „už si bol v base, zase Ťa dám zavrieť“, toto teda kričal bratovi. Svedok, Tibor a brat (poz. obžalovaný) išli k nemu bližšie, ten chalan sa tam zaháňal so skrutkovačom. Svedok bol tak pred tým chalanom, na neho sa zahnal poškodený a brat ho bachol po hlave s tou tyčkou. Potom ešte furt vyskakoval, aj keď tam boli policajti. Dôvod, ktorý stále hovoril, že mu zjedli morča. Poškodený hovoril, že zabije obžalovaného, že ho dopichá do očí s tým skrutkovačom a mal aj rasistické nadávky do cigánov. F. K. je svedkov spolužiak zo strednej školy, vek asi 20, oblečené mal mať podľa vyjadrenia svedka šedé tričko a čierne kraťase a hnedé topánky. Spolu boli traja ako už uviedol, a ešte tam potom prišiel svedok G. L., svedkov kamarát, ale tento prišiel až počas incidentu, teda nebol tam od začiatku, lebo on išiel do Kauflandu. Svedok G. L. incident videl, ale on bol tak najďalej od nich. Svedok ďalej uviedol, že obvinený udrel poškodeného iba raz. Bola tam aj krv. Poškodený potom zobral tú tyčku a išiel s ňou na nich aj s tým skrutkovačom, obidvoje mal v ruke. V pravej ruke mal skrutkovač a v ľavej tú tyčku. Stáli tak, že svedok bol pred tým chalanom, F. K. bol po jeho ľavici, brat bol po pravici kúsok za ním. Najbližšie k poškodenému bol teda svedok, potom kúsok za ním jeho brat a potom F. K.. Všetci traja teda išli k nemu a poškodený sa s tým skrutkovačom tam oháňal, zaháňal. Išli za poškodeným preto, lebo si prišiel zastať brata. To by išiel asi každý. Svedok doplnil, že na bratovi nevidel žiadne zranenia a ani on sám neutrpel následkom konania poškodeného žiadne zranenia. Poškodený išiel tiež k nim bližšie a vykrikoval, pričom išiel ku nim takým pomalým krokom. Obžalovaný tú tyčku našiel tam pri kríkoch, avšak svedok nevedel uviesť kedy a ako, lebo to nevidel. Povedal mu o nej obžalovaný.

Svedok F. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietol vypovedať. Nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému, je to jeho kamarát. Zo spontánnej časti výpovede vyplynulo, že bol s chalanmi pri baráku so svedkami G. L., M. D. a možno s ďalšími, ktorých si nepamätá. Volal im obžalovaný, že sa mu niekto vyhráža za Kauflandom, že ho chce dopichať skrutkovačom a vyhrážal sa, že ho zabije. Preto tam prišli. Aj na nich sa tam potom zaháňal, či vyhrážal, to si už nepamätá. Potom obžalovaný našiel nejaké porisko, alebo čo to bolo, a vie, že poškodeného udrel niekde do ramena, alebo do ruky a potom aj do hlavy. Už si to moc nepamätá. Poškodený hovoril niečo také, že mu obžalovaný zjedol morča. Podľa svedka bol poškodený pod vplyvom omamných látok.

Z výpovede svedka na položené otázky vyplynulo, že keď prišiel na to miesto, videl, že poškodený mal v ruke skrutkovač, videl tam obžalovaného, poškodeného, nejakú ženu. Boli od seba asi 3-4 metre. Obžalovaný čakal na nich a poškodený sa stále vyhrážal, že dopichá obžalovaného, nadával. Obžalovaný stál na chodníku pri nadchode asi 5-10 metrov. Obžalovaný a poškodený boli od seba asi na 4-5 metrov. Naraz prišli s M. D. a G. L. k obžalovanému a po príchode stáli vedľa seba M. D., A. D. a G. L.. Vtedy boli obžalovaný a poškodený od seba 3- 4 metre a nehýbali sa. Obžalovaný a M. D.

nemali nič v rukách. Ako stáli, poškodený sa vyhrážal, že ich tam dopichá so skrutkovačom, zaháňal sa s ním a hovoril, že ich pozabíja. Rýchlo sa to zomlelo. Obžalovaný pribehol k poškodenému a udrel ho do ramena a do hlavy, videl dva údery. Poškodený mal rozbitú hlavu. Poškodený po údere reagoval tak, že sa stále vyhrážal, zaháňal sa skrutkovačom, ale možno pristupoval poškodený k obžalovanému. Nepamätá si to presne, lebo to bolo 3 roky dozadu. Keď obžalovaný udieral poškodeného, poškodený sa vyhrážal a zaháňal skrutkovačom, alebo sa snažil pichnúť. Poškodený neutiekol. Zdá sa mu, že sa stále poškodený zaháňal skrutkovačom. Nevie prečo sa poškodený vyhrážal. Nepamätá sa na etnické narážky. Poškodený mal pri sebe bicykel, bol pri ňom, stále si ho držal, stál vedľa neho. Jednou rukou držal bicykel a druhou rukou sa zaháňal skrutkovačom. Približoval sa k nim aj s tým bicyklom a ich skupina ustupovala. Vzdialenosť medzi nimi sa nemenila. Pritom sa vyhrážal. Moc si to nevšimol a obžalovaný bol pri poškodenom a udrel ho z pravej strany. M. D. stál z ľavej strany vedľa svedka. Skrutkovač bol veľký 15-20 cm vrátane rukoväte. Svedok mal strach z konania poškodeného. Asi všetci. Podľa svedka údery obžalovaného boli asi obranné. Nešli tam s úmyslom poškodenému ublížiť. Skrátka išli za A., ktorý volal, že sa mu niekto vyhráža so skrutkovačom, že sa bojí ísť domov, tak tam išli, aby sa tam náhodou niečo nestalo. Hliadku polície hneď volali ako sa to stalo. Keď boli ešte na Hviezdoslavovej ulici, nevolali políciu, ani svedok ani svedok M. D.. Pre rozpor medzi výpoveďou svedka na hlavnom pojednávaní a s jeho skoršou výpoveďou v prípravnom konaní, bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 08.10.2016, z ktorej výpovede vyplynulo, že „A. mu telefonoval, že je pri Kauflande, niekto sa mu vyhráža so skrutkovačom, že ho zabije. Bežal tam aj s M. D.. Pribehli tam, že idú na pomoc. On sa na nich s tým skrutkovačom oháňal. Myslí, že na Rena s ním vybehol a A. ho trafil. Reno bol viac vpredu. Svedok k rozporu uviedol, že to je tri roky dozadu, preto si to nepamätá do detailov. Skôr to bude podľa tej výpovede, lebo tam vypovedali v ten deň, alebo nasledujúcu deň a určite si to lepšie pamätal ako po troch rokoch. Poškodeného osobne nepozná. V momente, keď obžalovaný udieral poškodeného, podľa svedka poškodený asi bicykel držal v ruke. Svedok uviedol, že obžalovaný vzal niekde z trávy predmet, ktorým udrel poškodeného, nevidel to však. Vie však, že keď prišli, obžalovaný nemal v ruke nič. Keď prišiel, všimol si poškodeného. Z ničoho nič mal niečo v ruke, preto musel to odniekiaľ zobrať. Podľa svedka svedok G. L. bol s nimi od začiatku. Podľa svedka v rámci tohto incidentu poškodený nevyprovokoval obžalovaného. Pre rozpor výpovede svedka na hlavnom pojednávaní s jeho skoršou výpoveďou v prípravnom konaní ohľadne okolností týkajúcej sa bicykla, bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 08.10.2016, kde uviedol „poškodený nechal bicykel na zemi a vybehol po M.. Dovtedy stál pri bicykli“. Svedok uviedol, že si to presne nepamätá do detailov. Skôr platí predchádzajúca výpoveď pred tým. Podľa svedka bolo vidieť, že poškodený jasne provokuje. Svedok uviedol, že poškodený mohlo odísť. Svedok uviedol, že tiež mohli aj oni slobodne odísť. Cítili sa ohrození. Nevie, prečo neodišli. Svedok uviedol, že policajtov volali raz, ale nevie, či pred alebo po incidente. Myslí si, že asi skôr po incidente. Obžalovaný uviedol k výpovedi svedka, že nemohli odísť, lebo poškodený by ich mohol na bicykli dobehol. Poškodený útočil na nich. Poškodený mohol skôr odísť, bez toho, aby mu niečo hrozilo. Políciu volal obžalovaný volal pred incidentom.

Svedok G. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka neodmietol vypovedať. Nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Obžalovaný je jeho kamarát. Z jeho spontánnej časti výpovede vyplynulo, že svedok bol s chalanmi vonku na Hviezdoslavovej 9 s M. a s F., kde fajčili. Obžalovaný volal M., že sa mu niekto vyhráža pri Kauflande, tak tam išli. Háďali sa tam medzi sebou. To je všetko, čo by vedel povedať.

Z výpovede svedka na položené otázky vyplynulo, že svedok bol na Hviezdoslavovej 9 s M. a s F., keď obžalovaný volal M., že sa mu niekto vyhráža pri Kauflande, tak tam išli. Vzhľadom na rozpor tejto časti výpovede svedka s jeho skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 10.08.2016, bola prečítaná časť skoršej výpovede svedka zo dňa 10.08.2016, v ktorej uviedol, že „dňa 01.07.2016 v podvečer išiel nakupovať do Kauflandu, videl ako bežali jeho kamaráti za B. M. a F.. Bol zvedavý a šiel sa pozrieť, čo sa tam deje. Bol tam s nimi aj A. D., M. brat.“ K rozporu, ktorý spočíva v tom, že v roku 2016 tvrdil, že bol v Kauflande a na hlavnom pojednávaní tvrdí, že bol na Hviezdoslavovej ulici, svedok uviedol, že bol na Hviezdoslavovej ulici. Na otázku, čo z toho je pravda, svedok uviedol, že boli pri baráku. Na otázku, či v prípravnom konaní uvádzal nepravdu, svedok uviedol, že išiel do Kauflandu. Na ďalšiu otázku, či teda bol na Hviezdoslavovej ulici, alebo bol nakupovať, svedok uviedol, že bol aj v Kauflande nakupovať a potom bol za chalanmi na Hviezdoslavovej 9. Na otázku, prečo uvádzal, v prípravnom konaní, že ich videl bežať, uviedol, že nevie, čo k tomu povedať. D. je, že bol predtým v Kauflande a potom bol s chalanmi na Hviezdoslavovej 9. Potom prišli pri Kaufland, kde sa obžalovaný háďal s poškodeným, ktorý obžalovanému hovoril, že je cigán bachratý, že mu zjedol nejaké morča. Svedok stál vzadu s chalanmi. Videl, že sa háďali, fyzicky sa napádali. Nachádzali sa vzadu pri Kauflande pri železničnom nadchode. Boli od seba meter, meter a pol. Navzájom si nadávali. Pre odstup času 3 roky

nevie, čo hovorili. Poškodený držal skrutkovač v ruke, zaháňal sa so skrutkovačom a vyhrážal sa, že obžalovaného zabije, dopichá. Ako sa poškodený zahnal pravou rukou, obžalovaný ľavou rukou udrel poškodeného po ruke a potom do hlavy tyčkou. Potom sa zavolali policajti. Nevie aká to bolo tyčka. Nedržal ju. Keď prišiel, obžalovaný ten predmet nedržal v ruke, bol niekde v tráve. Poškodený mal pri sebe skrutkovač a nožik. Obžalovaný sa bránil predmet vzal zo zeme. Boli od seba meter, meter a pol. Poškodený bol na bicykli, v ruke mal skrutkovač a mal nožik. V pravej ruke mal skrutkovač. Nožik mal vo vrecku. Bicykel mal pri sebe, bol na ňom, sedel na bicykli. Potom ho pustil ako išiel obžalovaného napadnúť. Poškodený bol opitý a nafetovaný, bolo to vidieť, lebo táral hlúposti. Obžalovaný, keď bral predmet z trávy, ako ho išiel poškodený napadnúť, poškodený ešte sedel na bicykli. Na mieste bola priateľka poškodeného a jeho svokor, starší pán. Svedok bol viacej vzadu. Nebol úplne blízko nich. Bol asi 10 metrov od obžalovaného spolu s M. a F.. Svedok bol za nimi ani nie meter. Nemiešali sa do nich. Po útoku to všetko skončilo. Nepamätá si, či niečo poškodený hovoril, keď obžalovaný udieral. Po incidente bola volaná polícia, volala sa napred. Z miesta neodišli, lebo M. tam mal brata. Báł sa. Čo má viac na to povedať. Vzhľadom na rozpor časti výpovede svedka na hlavnom pojednávaní so skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 10.08.2016, bola prečítaná časť tejto skoršej výpovede, v ktorej na otázku vyšetrovateľa, či „vie svedok popísať vzdialenosti jednotlivých chalanov od poškodeného I. v momente, kedy ho udrel obvineným“, svedok uviedol: „Vinco bol asi meter od M. a vtedy ho A. udrel tyčkou po hlave. F. bol vedľa M.. Boli vedľa seba. Z môjho pohľadu bol A. vpravo, bližšie k plotu, M. v strede a F. naľavo.“ Na otázku, aby sa vyjadril, čo je pravda, svedok uviedol, že pravda je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. Na opakovanú otázku, v akej vzdialenosti teda boli, svedok uviedol, že tak bolo 5 metrov, mali si to odmerať, nevie. Skrutkovač nebol nejaký veľký, celý mal asi 15 cm. V čase, keď sa mal poškodený zahnať, obžalovaný mal v ruke tyčku. Úder vnímal svedok ako úder obranný. Svedok osobne mal strach, preto sa do toho nemiešal. Vzhľadom na rozpor časti výpovede svedka na hlavnom pojednávaní so skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 10.08.2016, bola prečítaná časť tejto skoršej výpovede, v ktorej sa vyjadroval k útoku, kde uviedol: „ten chalan bol napitý a nafetovaný. Aj jeho žena hovorila, aby to nechal tak. Vinco chcel Mrene, pichnúť tým šrobovákom a A. ho udrel s tou tyčkou, čo našiel. Ja som stál vzadu a chcel som odísť, báł som sa. Keď prišli policajti tak, som tam zostal ako svedok“. Na otázku, aby svedok vysvetlil rozpor, ktorý spočíva v tom, že nehovoril o údere do ruky, svedok uviedol, že bolo to po hlave a po ruke. Na otázku, že prečo o žiadnom údere na ruku v prípravnom konaní nehovoril, svedok uviedol, že nevie. Na otázku vyšetrovateľa „ako dlho pred tým, ako poškodeného udrel ju mal v ruke“, svedok uviedol: „Keď išiel pichnúť poškodený M., A. ju zobral, raz ho udrel po hlave a tyčku pustil na zem.“ Svedok uviedol, že poškodený útočil na A. a nie na M.. Na otázku, aby vysvetlil rozpor, ktorý spočíva v tom, že dvakrát v prípravnom konaní tvrdil, že poškodený útočil na M. a na hlavnom pojednávaní tvrdí, že útočil na obžalovaného, svedok uviedol, že poškodený útočil na A.. Na otázku, prečo potom uvádzal v prípravnom konaní, že poškodený útočil na M., svedok uviedol, že nevie. Svedok uviedol, že pravda je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. Na otázku, či nevypovedal pravdu v prípravnom konaní, svedok uviedol, že poškodený nešiel napadnúť M.. Svedok nevedel rozpor vysvetliť, uviedol, že pravda je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. Z výpovede svedka ďalej vplynulo, že svedok aj jeho kamaráti, mohli z miesta odísť, ale neodišli, lebo tam mal M. brata, preto tam zostali. Polícia sa volala po incidente. Zotrvali na mieste do príchodu polície. Obžalovaný uviedol, že políciu volal pred incidentom, na mieste zotrvali preto, lebo ho polícia vyzvala, aby zostal v pozadí, v bezpečnej vzdialenosti od poškodeného, preto tam zostal jeho brat aj ostatní.

Na hlavnom pojednávaní súd podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok č. 19/2016 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, A. I. A., z ktorého vyplýva, že poškodený A. J. utrpel zranenia vo forme tržnej rany v temennej oblasti vľavo dĺžky cca 2 cm zasahujúcej plytko do podkožia a krvné výrony v temennej záhlavovej oblasti hlavy vľavo. Znalec vychádzal pri spracovaní znaleckého posudku okrem iného zo zdravotného záznamu z ošetrenia A. J., súdnolekárskeho znaleckého vyšetrenia menovaného a z vyšetrovacieho spisu. Z lekárskej správy FN Trenčín zo dňa 01.07.2016 zistil, že u poškodeného boli zistené a popísané zranenia, a to krvné výrony v temennej záhlavovej oblasti hlavy vľavo, nie je uvedený ich počet a veľkosť, v latinských diagnózach je uvedená temenno-záhlavová oblasť, trzná rana v temennej oblasti vľavo dĺžky cca 2 cm, ktorá zasahovala plytko do podkožia. Iné poranenia dňa 01.07.2016 popísané neboli. Pri súdnolekárskom vyšetrení dňa 21.07.2016 menovaný uviedol, že mal v spánkovej a temennej oblasti hlavy najmenej dva krvné výrony, z ktorých pri lekárskom vyšetrení dňa 01.07.2016 nebol minimálne jeden popísaný, a to krvný výron v ľavej bočnej spánkovej oblasti, hoci ešte pri súdnolekárskom vyšetrení po troch týždňoch od incidentu bol v tomto mieste hmatný málo vystupujúci opuch, ktorý bol na pohmat citlivý, pričom s vysokou pravdepodobnosťou išlo o reziduálny opuch ako pozostatok už takmer zhojeného a vstrebaného krvného výronu. Okrem toho znalec zistil takmer vstrebaný krvný výron žltkavej farby

na rozhraní bočnej časti ľavého pleca a príľahlej časti ramena, ktorého vznik možno na základe jeho farebnej zmeny datovať na obdobie okolo 01.07.2016 a na predobočnej ploche ľavého ramena bol ďalší reziduálny vstrebávajúci sa krvný výron špinavohnedej farby cca 4x4 cm, ktorého vznik možno tiež datovať do obdobia 01.07.2016. Tieto poranenia však neboli pri prvotnom lekárskom ošetrení dňa 01.07.2016 popísané a objektivizované. Na základe charakteru zistených poranení na hlave poškodeného, a to tržnej rany dĺžky cca 2 cm a bližšie nešpecifikovaných krvných výronov v temenej a záhlavovej oblasti vľavo možno konštatovať, že do oblasti hlavy menovaného bez akýchkoľvek pochybností pôsobilo vonkajšie tupé mechanické násilie, ktoré bolo produkované predmetom pevnej až tvrdej konzistencie a väčšej hmotnosti bez ostrých rán a výstupkov. Keďže pri lekárskom vyšetrení dňa 01.07.2016 bola popísaná jednak tržná rana a jednak podkožné krvné výrony, napriek tomu, že počet krvných výronov a ani ich veľkosť uvedené neboli, na základe použitej formulácie v pluráli (krvné výrony), možno usudzovať, že krvné výrony boli minimálne dva, z čoho nepriamo vyplýva, že násilie na hlavu pôsobilo viackrát. Násilie, ktoré malo za následok vznik tržnej rany bolo veľkej intenzity, nakoľko pôsobením násilia malej intenzity takýmto zraňujúcim nástrojom, akým bol predmetný kovový kľúč na matice kolies, by došlo len k lokálnej bolestivosti v zasiahnutom mieste, pôsobením násilia stredne veľkej intenzity by došlo k pomliaždeniu až krvnému výronu, ale k roztrhnutiu kože hlavy by nedošlo. Koža na hlave je v porovnaní s ostatnými časťami ľudského tela najhrubšia a najpevnejšia. Tržná rana v danej lokalite hlavy vznikla jedným úderom uvedeným zraňujúcim predmetom, keď na základe orientácie jazvy na koži hlavy, ktorá prebiehala sprava zhora mierne šikmo nadol doľava, možno predpokladať, že v momente zasiahnutia kovovým kľúčom na matice kolies mohol mať poškodený hlavu naklonenú vpredu a útočník sa buď nachádzal pred ním šikmo vpravo alebo stál z boku, takže úder smeroval do sklonenej hlavy. Ak by útočník stál z boku a hlava poškodeného by nebola sklonená, musel úder smerovať zozadu alebo sa útočník nachádzal mierne šikmo vľavo za poškodeným a úder smeroval zozadu dopredu šikmo nahor doprava. Na hlave poškodeného boli v temenej a záhlavovej oblasti popísané krvné výrony, t.j. museli byť minimálne dva, z čoho je zrejmé, že ďalší krvný výron už jedným úderom kovovým kľúčom vzniknúť nemohol a pri súdnom lekárskom vyšetrení bol v ľavej spánkovej oblasti nad uchom ešte hmatný málo vystupujúci zvyškový opuch, čo za predpokladu, že vzniklo toto poranenie tiež 01.07.2016 pri napadnutí A. D. znamená, že poškodený by do hlavy musel byť udretý až trikrát tak, ako to on sám uviedol pri prijatí do nemocnice. Znalec pri hodnotení mechanizmu vzniku poranenia v ľavej bočnej spánkovej oblasti uviedol, že napriek tomu, že vznik tohto poranenia možno datovať do obdobia okolo 01.07.2016, nebolo pri lekárskom vyšetrení vo FN Trenčín popísané a teda nie je možné ho považovať za verifikované. To isté platí i o krvnom výrone na rozhraní bočnej časti ľavého pleca a príľahlej oblasti ramena. Súčasne znalec uviedol, že s poukazom na spôsob a intenzitu uskutočneného útoku mohlo u poškodeného A. J. dôjsť k poškodeniu mozgu rôzneho stupňa, napríklad otras mozgu, pomliaždenie mozgu, zlomenina lebky s vnútrolebečným krvácaním nad a pod tvrdú plenu mozgovú, prípadne pod mäkkú plenu mozgovú.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie dôkazy ako top vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania (najmä zo dňa 20.06.2023 a 07.11.2023).

Na hlavnom pojednávaní bola oboznámená zápisnica o vykonaní ohliadky miesta činu zo dňa 01.07.2016, pri ktorej došlo k zaisteniu dvoch vecných stôp a to krížového skrutkovača oranžovo čiernej farby a kľúča na matice kolies dĺžky 30 cm.

Podľa Lekárskej správy Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 01.07.2016 bol poškodený na traumatologickom vyšetrení dňa 01.07.2016 o 21.28 hod., bol privezený RZP, dnes napadnutý a udieraný do oblasti hlavy kovovým kľúčom 3x, v bezvedomí nebol, nevracal, pamätá si. Objektívny nález: pr vedomí, orientovaný, GCS 15. Podkožné hematómy v parientálnej occipitálnej oblasti vľavo, parientálne tržná rana dĺžky 2 cm, zasahuje plytko do podkožia, izokoria, fotoreakcia bila++, jazyk plazí stredom, hybnosť v C segmente bez obmedzení, RTG lebky bez evidentnej traumy na skelete. Th: toaleta, revízia, sutura silnom 3,0-2x, novikov.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené zvukové záznamy hovorov na linku 158 (REDAT) a na tiesňovú linku 112.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 6 - krát súdne trestaný. V roku 2009 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.11.2009, sp. zn.. 2T/110/2009, právoplatný dňa 10.11.2009 pre prečin podľa § 219 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a) a § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok. Rozsudok bol zrušený nasledujúcim rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.02.2010, sp. zn. 1T/1/2010, právoplatný dňa 11.02.2010 pre zločin podľa § 294 ods. 2 a prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. c) na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky, ktorý bol súhrnný vo vzťahu k odsúdeniu sp. zn. 2T/110/2009. Rozsudok bol

zrušený nasledujúcim rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04.11.2010, sp. zn. 2T/94/2010, právoplatný dňa 24.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/8/2011, pre zločin podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov v NVÚ pre mladistvých, ktorý je súhrnný vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/110/2009 a sp. zn. 1T/1/2010. Rozsudok bol zrušený nasledujúcim rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 16.04.2012, sp. zn. 7T/21/2011, právoplatný dňa 16.04.2012, pre zločin podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 9 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý je súhrnný vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/94/2010. Trest vykonal dňa 23.03.2013. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.04.2016, sp. zn. 0T/27/2016, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky do 27.04.2018 a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.01.2019, sp. zn. 15T/122/2018, právoplatný dňa 21.02.2019, pre prečin podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky a 6 mesiacov do 21.08.2021.

Podľa odpisu z registra trestov zo dňa 03.11.2023 k predchádzajúcim šiestim odsúdeniam pribudli ďalšie tri odsúdenia, a to odsúdenia

- rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.11.2019; sp. zn. 1T/53/201 potvrdený uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.03.2020; sp. zn. 2To/11/2020; právoplatnosť 17.03.2020; pre §14 k §221 ods. 1 Trestného zákona, § 189 ods. 1 Trestného zákona § 188 ods. 1 ,ods. 2 písm. c) Trestného zákona k §138 písm. a) Trestného zákona, § 186 ods. 1 Trestného zákona, § 219 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody nepodmienečný 9 rokov 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia veci; trest je úhrnný,

- rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.09.2020, sp. zn. 2T/13/2019, právoplatný dňa 25.09.2020, pre §207 ods.1 Trestného zákona, súd upustil od odloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.11.2019, sp. zn. 1T/53/2019, a

- rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.12.2020, sp. zn. 2T/20/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.10.2021; sp. zn. 3To/25/2021 právoplatný dňa 27.10.2021 pre §219 ods. 1 Trestného zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.04.2016, sp. zn. 0T/27/2016, v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.11.2019, sp. zn. 1T/53/2019. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.11.2009, sp. zn. 2T/110/2009, právoplatný dňa 10.11.2009, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.02.2010, sp. zn. 1T/1/2010, právoplatný dňa 11.02.2010, bol obžalovaný uznaný zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na podmienený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.11.2019, sp. zn. 2T/110/2009.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/94/2010 – 278 zo dňa 04.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2011, sp. zn. 2To/8/2011, bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného zákona a mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých podľa § 189 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 117 ods. 1 Trestného zákona. Tresty uložené rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/110/2009 a sp. zn. 1T/1/2010 boli zrušené.

Rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 16.04.2012, sp. zn. 7T/21/2011, právoplatný dňa 16.04.2012, bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a iné a bol mu

uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 33 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý je súhrnný vo vzťahu k trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04.11.2010, sp. zn. 2T/94/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2011, sp. zn. 2To/8/2011 Trest vykonal dňa 23.02.2013.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/122/2018 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.01.2019, sp. zn. 15T/122/2018, právoplatný dňa 21.02.2019, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovo základe, že v presne nezistenom čase dňa 03.10.2018 asi o 05:50 hodiny na autobusovej stanici v Novom Meste nad Váhom najskôr pristúpil k poškodenému A. O., M. A., od ktorého si vypýtal peniaze, pričom poškodený mu dal nejakú drobnú finančnú hotovosť, po čom ako sa poškodený otočil, udrel ho bližšie nešpecifikovaným tvrdým predmetom do temenej vlasatej časti hlavy, čím poškodenému A. O. spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v temenej oblasti vľavo, tržne zmliaždenú ranu v temenej oblasti hlavy vľavo asi 3 cm dlhú, zasahujúcu do podkožného tkaniva, s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života poškodeného po dobu 2 týždňov, a za to mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky a 6 mesiacov do 21.08.2021.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-1T/53/2019 (pôvodne Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/55/2019 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.11.2019, právoplatný dňa 17.03.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/11/2020-905 zo dňa 17.03.2023, v bode 1 rozsudku za pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v časti dokonanom a v časti štádia pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2 rozsudku za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, v bode 3 rozsudku za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, v bode 4 rozsudku za zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia vecí a bol zviazaný na náhradu škody. Skutky páchal od decembra 2018 do 14.03.2019, kedy došlo k ukončeniu trestnej činnosti obžalovaného jeho vzatím do väzby.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 25.07.2016 bolo zistené, že obžalovaný bol od 20.03.2014 do 25.07.2016 3-krát riešený pre dopravné priestupky, za ktoré mu boli uložené pokuty a to jedna za 20,- Eur, dve za 800,- Eur spolu so zákazom činnosti.

Zo správy ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 03.03.2023 na obžalovaného vyplynulo, že počas výkonu väzby boli u menovaného zaznamenané viaceré nedostatky v jeho prístupe k plneniu zákonných noriem. Počas vykonávania eskorty a taktiež počas súdneho pojednávania nebolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Drzo sa správal voči príslušníkom vykonávajúcim eskortu a nerešpektoval ich pokyny. Ďalšie nedostatky mal počas vykonávania nárokovej vychádzky, kedy opakovane nadväzoval nepovolený kontakt s inou osobou a počas vykonávania nárokovej návštevy s jeho priateľkou (z dôvodu ich hádky a nedodržania slušného správania a komunikácie menovaného) mu bola ukončená návšteva počas, ktorej rozbil sklenú výplň vo dverách v návštevnej miestnosti. Správanie a vystupovanie menovaného vo výkone trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, nakoľko sa v minulosti vyskytol nedostatok, keď nezachovával zásady slušného správania (počas sprchovania sa vulgárne vyjadroval, neslušne sa vyjadroval na príslušníka zboru). Taktiež sa vyskytli viaceré nedostatky v porušovaní ústavného poriadku: nebol ustrojený a oholený podľa príloh ústavného poriadku, chcel preniesť keramický hrnček na pracovisko. Pri styku s nadriadenými vystupuje slušne, príkazy a nariadenia príslušníkov zboru plní bez pripomienok, časový rozvrh dňa dodržiava, zásady hygieny a čistoty má osvojené. V osobných veciach si poriadok udržiava. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. Disciplinárna odmena mu bola udelená trikrát, disciplinárny trest nemá evidovaný. Postoj k trestnej činnosti má čiastočne kritický. S rozhodnutím súdu sa v plnej miere nestotožňuje, ľútosť prejavuje len čiastočne. Odsúdený bol zaradený do vzdelávania v spolupráci so SOŠ technickou Dubnica nad Váhom. V školskom roku 2020/2021 začal 1. ročník v trojročnom učebnom odbore „Stolár“ a aktuálne je študentom záverečného ročníka. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania, počúvaním rozhlasu a hraním spoločenských hier. Nárokových vychádzok sa zúčastňuje príležitostne. Aktuálne je členom krúžku fitness, ktorého sa zúčastňuje pravidelne. Pracovne bol zaradený na viacerých pracoviskách v ústave, kde mal skôr podpriemerné pracovné výkony a bol upozorňovaný na efektívne využívaníu

pracovného času. Aktuálne je pracovne zaradený na pracovisko Yura – réžia, kde si svoje pracovné povinnosti plní. Výkonu čistiacich a upratovacích prác v rámci cely a sektora sa aktívne zúčastňuje, robí výmeny odevných zvrškov. Odsúdený je rozvedený, má dve deti (dcéru z manželstva A. D. a syna s aktuálnou priateľkou O. M. C.). Kontakt s vonkajším svetom udržiava prostredníctvom pravidelnej korešpondencie a pravidelného telefonovania so svojou priateľkou H. C. a príležitostne s matkou, bratom a exmanželkou. Vyjadrovanie v korešpondencii je na požadovanej úrovni, bez vulgarizmov. O nárokové návštevy či videonávštevy žiada pravidelne a právo na balíky si uplatňuje.

Z výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 03.11.2023 bolo zistené, že obžalovaný má evidovaný jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu z mája 2016, za ktorý mu bola uložená sankcia 10,- Eur.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené čítaním ďalšie listinné dôkazy, ktoré vyplývajú z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

Podľa § 270 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní oboznámené vecné dôkazy (nahliadnutím procesným stranám) skrutkovač s rukoväťou oranžovo čiernej farby, 1ks kľúč na odťahovanie matíc z kolies o dĺžke 30 cm, kľúč so značkou Audi s popisom 8n0012219fk3 Austria11811 a logom zn. Volkswagen.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku boli prehraté zvukové záznamy zo systému REDAD z pripojeného CD nosiča na č.l. 112 a zvukový záznam z pripojeného CD nosiča na č.l. 119 – volanie na tiesňovú linku 112.

* * * * *

Dôkazmi vykonanými v konaní bola vina obžalovaného náležite preukázaná. Obžalovaný nepopiera, že dňa 01.07.2020 udrel poškodeného do hlavy. Z jeho výpovede pred súdom vyplýva, že popiera akýkoľvek úmysel, či už priamy alebo nepriamy, spôsobiť poškodenému zranenie. Obžalovaný nepopiera, že udrel poškodeného kľúčom po hlave, resp. do hornej časti tela, avšak sa bráni tým, že išlo o nutnú obranu, keď bránil seba a svojho brata M. D. pred vyhrážkami poškodeného A. J. so skrutkovačom. Spáchanie skutku obžalovaným je preukázané výpoveďou poškodeného A. J., svedkyne I. K., svedka L. K., lekárskou správou Fakultnej nemocnice Trenčín, znaleckým posudkom A. I. A. a zápisnicou o ohliadke miesta činu. Uvedenými dôkazmi nebola nutná obrana obžalovaného preukázaná. Na základe výpovedí obžalovaného, poškodeného, svedkov, hovoru na linku 158 a zápisnice o ohliadke miesta činu súd ustálil, že celý konflikt sa odohral v Novom Meste nad Váhom za Kauflandom pri nadchode ponad železničnú trať a mal dve časti.

Prvá časť konfliktu spočívala v tom, že došlo k slovnému konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným. Túto časť nepochybne vyvolal poškodený, čo poškodený nepoprel, a to ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom. Poškodený vypovedal, že po tom, čo sa mal obžalovanému vyhrážať, obžalovaný odišiel preč. Odchod obžalovaného potvrdila svedkyňa I. K. a v podstate vyplýva aj z výpovede obžalovaného. Obžalovaný vypovedal, že následne po vyhrážkach poškodeného, volal na políciu. Policajti mu povedali, že má čakať na hliadku, čakal na ňu a neskôr prišiel jeho brat s kamarátmi. Z výpovede obžalovaného ako aj zo zvukového záznamu linky 158 zo systému REDAT vyplynulo, že obžalovaný dostal od polície jednoznačný a zrozumiteľný pokyn, aby sa od poškodeného vzdialil do bezpečnej vzdialenosti mimo dosahu poškodeného na druhú stranu Kauflandu a vyčkal na príchod vyslanej hliadky. Odchodom obžalovaného z miesta činu skončila prvá fáza stretnutia. Možno konštatovať, že išlo o akúsi predohru nasledujúcich udalostí.

Druhá časť konfliktu nastala asi po 5 minútach. Podľa výpovede poškodeného sa obžalovaný vrátil na miesto činu a nebol sám. Druhé dejstvo nemuselo nastať prísť, ak by obžalovaný vyčkal na bezpečnom mieste na príchod polície. V tejto súvislosti treba uviesť, že obžalovaný namiesto toho, aby vyčkal na príchod polície, ako ho podľa obsahu telefonických hovorov inštruovala polícia, privolať na miesto svoje posily (výpovede obžalovaného a svedkov M. D. a F. K.) a následne (pred príchodom hliadka PZ) z titulu početnej a fyzickej prevahy išiel „chlapsky“ vyriešiť predchádzajúci konflikt s poškodeným, napriek tomu, že obžalovanému, ak by zostal mimo dosahu poškodeného, pretože reálne od poškodeného obžalovanému nič nehrozilo, pretože tento za ním nešiel a zotrval na svojom mieste, obžalovaného nevyhľadával. Následne sám obžalovaný takto posilnený o ďalšie osoby prišiel k poškodenému a zaútočil na neho. Obžalovanému teda nič nebránilo, aby sám alebo v spoločnosti svojich spoločníkov v pokoji vyčkal na príchod polície. Asistencia privolaných „posíl“ nebola potrebná. Naopak, nebolo preukázané, že poškodený po prvom konflikte chcel v konflikte pokračovať a išiel za obžalovaným. Obžalovanému teda reálne nebezpečenstvo zo strany poškodeného nehrozilo, teda nemusel sa brániť. Uvedené okolnosti tak vyvracajú tvrdenia obžalovaného o nutnej obrane. Z výpovede poškodeného a svedka F. K. vyplynulo, že obžalovaný a jeho brat M. D. stáli po stranách poškodeného. Podľa svedka L. K. títo obkolesili poškodeného. Z výpovede poškodeného vyplynulo, že svedok M. D. mal v ruke

nožík, na ktorý sa poškodený sústredil a vtedy dostal tyčou ranu do hlavy. Poškodený uviedol, že dostal dva-tri údery. Údery do hlavy poškodeného potvrdili svedkovia I. K., L. K., M. D., F. K., G. L. a tiež i sám obžalovaný. Výpovede svedkov sa však rozchádzajú v počte úderov. Poškodený uvádza dva-tri údery. Svedok L. K. videl jeden úder. Svedkyňa I. K. uvádza tri-štyri údery. Svedok M. D. uviedol jeden úder. Svedok F. K. videl dva údery. Svedok G. L. popísal dva údery. Obžalovaný uvádza dva údery. Lekárska správa Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 01.07.2016 popisuje vo svojom náleze krvné výrony v temennej záhlavovej oblasti hlavy vľavo a tržnú ranu na hlave v temennej oblasti vľavo dĺžky 2 cm. V uvedenej lekárskej správe však nie je uvedený počet krvných výronov a ani ich veľkosť. Iné zranenia na tele poškodeného nie sú popisované. Z použitého množného čísla slovného spojenia krvné výrony, je možné usúdiť, že ich bolo viac, avšak najmenej dva.

Zranenia poškodeného sú objektivizované lekárskou správou Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 01.07.2016 a na ňu nadväzujúcim Znaleckým posudkom č. 19/2016 súdneho znalca A. I. A., ktorý bol do trestného konania pribratý v prípravnom konaní. Znalec vychádzal pri spracovaní znaleckého posudku okrem iného zo zdravotného záznamu z ošetrenia A. J. vo FN Trenčín zo dňa 01.07.2016, z vlastného súdnolekárskeho znaleckého vyšetrenia menovaného a z obsahu vyšetrovacieho spisu. Z obsahu jeho znaleckého posudku vyplýva, že okrem zranení uvedených v lekárskej správe zo dňa 01.07.2016 utrpel poškodený aj krvný výron v ľavej bočnej spánkovej oblasti (cca po 3 týždňoch od skutku bol v tomto mieste hmatný málo vystupujúci opuch) a tiež krvný výron na rozhraní bočnej časti ľavého pleca a príľahlej časti ramena a krvný výron na bočnej ploche ľavého ramena. Oba tieto výrony možno datovať na obdobie okolo 01.07.2016. Je možné akceptovať tvrdenie poškodeného (pozn. z prípravného konania), že dostal úder aj do ľavej spánkovej oblasti aj do oblasti ľavého pleca, resp. ramena. Zranenia do oblasti hlavy boli spôsobené pôsobením vonkajšieho tupého mechanického násillia, ktoré bolo produkované predmetom pevnej až tvrdej konzistencie a väčšej hmotnosti, bez ostrých hrán či výstupkov. Násillie na hlavu pôsobilo viackrát, násillie, ktoré malo za následok vznik tržnej rany na hlave bolo veľkej intenzity. Zraňujúcim predmetom mohol byť masívny kovový kľúč. Rana na hlave vznikla jedným úderom týmto predmetom v smere zhora mierne šikmo nadol doľava. Poškodený mohol mať hlavu naklonenú vpredu a útočník sa buď nachádzal pred ním šikmo vpravo alebo stál z boku tak, že úder smeroval do sklonenej hlavy zhora spredu šikmo dozadu doľava nadol; ak stál z boku a ak by hlava nebola sklonená, musel úder smerovať zozadu alebo sa útočník nachádzal mierne šikmo vľavo za poškodeným. V teoretickej rovine znalec pripustil, že tržná rana v hornej záhlavovej oblasti hlavy a jeden krvný výron by mohli vzniknúť jedným úderom kovovým kľúčom za podmienky, že reziduálne násillie, ktoré kovovému kľúču ešte ostalo po tom, ako sa najväčšia časť účinkujúceho násillia absorbovala pri vzniku tržnej rany, by bolo ešte aspoň stredne veľkej intenzity. Na hlave poškodeného však boli viaceré zranenia, z čoho je zrejmé, že ďalší krvný výron už prvým úderom kovovým kľúčom vzniknúť nemohol. Navyše s ohľadom na zistené zranenia musel byť poškodený do hlavy udretý až trikrát, tak ako to on sám uviedol pri prijatí do nemocnice. Z hľadiska posúdenia počtu úderov súd vyhodnotil vykonané dôkazy tak, že poranenie v ľavej bočnej spánkovej oblasti a krvný výron na rozhraní bočnej časti ľavého pleca a príľahlej oblasti ramena, ktoré zistil znalec pri súdnoznaleckom vyšetrení a ktoré podľa znalca možno datovať do obdobia okolo 01.07.2016, nie je možné verifikovať, nakoľko tieto zranenia neboli pri lekárskom vyšetrení vo FN Trenčín dňa 01.07.2016 popísané. Pri aplikácii zásady in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného, súd ustálil, že obžalovaný udrel poškodeného najmenej dvoma úderom kľúčom na matice kolies do oblasti hlavy v temennej oblasti vľavo, kde vznikla tržná rana dĺžky cca 2 cm zasahujúca plytko do podkožia a krvné výrony v temennej záhlavovej oblasti hlavy vľavo. Nevylučuje to však i ďalšie údery ako o nich vypovedali obžalovaný, poškodený a svedkovia, ale keďže sa nepodarilo ustáliť vykonanými dôkazmi počet úderov, súd vyjadril túto okolnosť slovami najmenej dva krát.

Zo znaleckého posudku, lekárskej správy zo dňa 01.07.2016 FN Trenčín, výpovedí svedkov vyplýva, že úder smeroval na hlavu, kde sa nachádza mozog, ktorý je podľa znalca životne dôležitý orgán ľudského tela - mozog a s poukazom na spôsob a intenzitu uskutočneného útoku mohlo u poškodeného dôjsť k poškodeniu mozgu rôzneho stupňa, napríklad k otrasu mozgu, pomliaždeniu mozgu, zlomenine lebky s vnútrolebečným krvácaním nad a pod tvrdú plenu mozgovú, prípadne pod mäkkú plenu mozgovú. Výpoveďou obžalovaného, poškodeného a zapisnicou o ohliadke miesta činu ako aj znaleckým posudkom je preukázané, že zraňujúcim predmetom bol kľúč na matice kolies, ktorý bol na mieste činu zaistený. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pri oboznamovaní zaisteného kľúča ako vecného dôkazu potvrdil jeho totožnosť ako zraňujúceho predmetu.

Z hľadiska hodnotenia vierohodnosti výpovedí súd vyhodnotil výpovede poškodeného, svedkov L. K. a I. K. ako vierohodné, nakoľko tak ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní sa od svojich výpovedí po obsahovej stránke neodchýlili. Súd nezistil žiadny dôvod, prečo by poškodený

a uvedení svedkovia mali vypovedať nepravdu o skutočnostiach, ktoré vnímali a o ktorých vypovedali a nepravdivou výpoveďou tak riskovali trestné stíhanie pre prečin krivej výpovede a krivej prisahy, prípadne pre trestný čin krivého obvinenia. Okrem toho poškodený žiadnym spôsobom nezamlčoval ani nezľahčoval svoje správanie počas prvého incidentu, a to ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom, ktoré po právnej stránke mohlo napíňať priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd vyhodnotil výpoveď svedka A. N. ako dôkazne neutrálnu, nakoľko pri odstraňovaní rozporov medzi výpoveďou na hlavnom pojednávaní a skoršou výpoveďou z prípravného konania zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že bol svedkom prvej časti skutku, keď sa poškodený a obžalovaný hádali a čo sa dialo ďalej nevidel, lebo z miesta činu odišiel preč.

Výpovede svedka G. L. ako aj svedka F. K. súd vyhodnotil ako neverohodné z hľadiska posudzovania otázky nutnej obrany pre rozpory medzi nimi ako aj pre rozpory medzi vlastnými výpoveďami na hlavnom pojednávaní a skoršími výpoveďami z prípravného konania. Z výpovedí oboch svedkov na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v čase, keď im mal telefonovať obžalovaný, sa nachádzali svedkovia M. D., F. K. a G. L. pred domom 9 na Hviezdoslavovej ulici v Novom Meste nad Váhom. Z prečítanej výpovede svedka M. D. však vyplýva, že pred týmto domom boli len M. D. a F. K.. G. L. sa tam nenachádzal a ten prišiel až počas incidentu. Uvedená skutočnosť je potvrdená výpoveďou svedka G. L. z prípravného konania, avšak v konaní pred súdom svedok G. L. tvrdil, že bol na Hviezdoslavovej ulici so svedkom M. D. a F. K. a túto verziu pred súdom označil za pravdivú. Svedok F. K. pred súdom uvádzal tiež, že pred uvedeným domom bol možno s ďalšími chalanmi, čo však z prečítanej výpovede svedka M. D. nevyplýva, ale ani z prečítanej časti výpovede svedka F. K. z prípravného konania. Z výpovede svedka F. K. vyplýva, že počas celého incidentu boli od poškodeného 3-4 metre, následne uvádzal, že 4-5 metrov. Ďalej súd poukazuje na rozpor, keď svedok F. K. vypovedal pred súdom, že ako prišli s M. D. a G. L. k obžalovanému, obžalovaný na nich čakal, poškodený sa stále vyhrážal obžalovanému a stáli od seba 3-4 metre. Uvedené tvrdenie je však v rozpore s výpoveďou poškodeného ako aj svedkyne I. K., z ktorých výpovedí vyplýva, že obžalovaný po prvom incidente odišiel preč a obžalovaný sa následne vrátil spolu so svojimi svedkami. Výpoveď svedka G. L. na hlavnom pojednávaní je vo viacerých bodoch v rozpore s jeho vlastnou výpoveďou z prípravného konania a výpoveďami ďalších svedkov. V prípravnom konaní svedok tvrdil, že išiel nakupovať do Kauflandu, keď videl ako bežali M. D. a F. K., bol zvedavý a išiel sa pozrieť čo sa deje, ale pred súdom tvrdil, že od počiatku bol na Hviezdoslavovej ulici s M. D. a F. K. a spolu s nimi z tohto miesta prišiel za obžalovaným. Z výpovede svedka G. L. ďalej vyplynulo, že bol od obžalovaného asi 10 metrov spolu so svedkami M. D. a F. K. a za ním stál svedok s odstupom asi 1 meter. To je v rozpore s výpoveďou týchto dvoch svedkov, ktorí sa k vzdialenostiam medzi nimi a poškodeným vyjadrili, že stáli bližšie. Ďalej svedok G. L. tvrdil pred súdom, že poškodený útočil na obžalovaného a nie na M. D., ale v prípravnom konaní uvádzal, že poškodený útočil na svedka M. D.. Opäť označil svoju výpoveď pred súdom za pravdivú. Tvrdenie svedka G. L. o útoku poškodeného na svedka M. D. sčasti korešponduje s výpoveďou poškodeného, ktorý uviedol, že sa sústredil na útok M. D. s nožom a v tom momente dostal údery od obžalovaného. To vylučuje tvrdenie o nutnej obrane zo strany obžalovaného. Na otázku, či v prípravnom konaní nevypovedal pravdu, svedok uviedol, že poškodený nešiel napadnúť svedka M. D., rozpor nevedel vysvetliť a uviedol, že pravda je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. Svedok G. L. vypovedal o dvoch úderoch, a to do ruky a do hlavy, svedok M. D. o jednom údere do hlavy a svedok F. K. o dvoch úderoch do ramena a do hlavy. Ďalší rozpor vo výpovediach uvedených troch svedkov spočíva v tom, čím mal poškodený útočiť. Podľa svedka G. L. mal útočiť skrutkovačom a nožom, podľa svedka F. K. skrutkovačom a podľa svedka M. D. skrutkovačom a nejakou trubkou. Bez významu tiež nie je, že M. D. je bratom obžalovaného a svedkovia F. K. a G. L. sú jeho kamaráti, všetci traja svedkovia boli počas trestného konania na slobode, teda nie je vylúčené, že sa dohodli ako vypovedať pred súdom. Tejto úvahe nasvedčuje skutočnosť, že v prípravnom konaní v podstate zhodne uvádzali, že pred domom na Hviezdoslavovej 9 boli len svedkovia M. D. a F. K., no na hlavnom pojednávaní už v spontánnej časti výpovede tvrdili svedkovia F. K. a G. L., že pred uvedeným domom boli M. D., F. K. a G. L.. Vo výpovedi svedka M. D. takýto rozpor nie je, pretože ten odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať z dôvodu, že je bratom obžalovaného a preto sa čítala jeho výpoveď z prípravného konania a tak mu nemohli byť kladené otázky k uvedenej okolnosti. V ich výpovediach, okrem vyššie uvedených rozporov, je zrejماً snaha pomôcť obžalovanému preukázať, že išlo o nutnú obranu, keď práve poškodený mal byť útočníkom a obžalovaný v podstate len bránil svojho brata pred útokom poškodeného. Je však potrebné uviesť, že poškodený stál osamotený voči obžalovanému a jeho skupine, čelil početnej prevahe, pričom po odchode obžalovaného po prvom incidente, zotrval na mieste samom, venoval sa svojim aktivitám a neprenasledoval obžalovaného. Teda nemal žiadny záujem ďalej vyhrocovať predchádzajúci konflikt a pokračovať v ňom. Zrejme ho považoval za ukončený. Následne sa ocitol v situácii, keď sa

obžalovaný vrátil s ďalšími osobami a v podstate stál sám zoči-voči štyrom osobám. Svedok M. D. vypovedal, že on, svedok F. K. a obžalovaný išli k poškodenému, čím sa potvrdzuje uvedený záver súdu. Z výpovede svedka G. L. vyplýva, že v čase, keď sa mal poškodený vyhrážať celej štvorčlennej skupine, poškodený držal v jednej ruke skrutkovač, sedel na bicykli a mal nožík. Svedok F. L. tvrdí, že poškodený stál pri bicykli, držal ho v ruke a druhou rukou sa zaháňal skrutkovačom a v momente, keď obžalovaný udieral poškodeného, poškodený asi držal bicykel v ruke. Tieto okolnosti vylučujú aktívne agresívne správanie poškodeného ako primárneho útočníka. Nasvedčuje tomu výpoveď svedka G. L., ktorý uviedol, že poškodený nevyprovokoval obžalovaného. Z vykonaného dokazovania týchto svedkov vyplýva, že poškodený sa oháňal, až keď prišli za ním. Ďalšou okolnosťou pre posúdenie, či išlo zo strany obžalovaného o nutnú obranu, alebo nie, je skutočnosť, že podľa svedkov F. K. a G. L. mal obžalovaný udrieť poškodeného najprv do ruky, resp. do ramena a potom do hlavy. Prvý úder by však v danom prípade znamenal, že došlo k odvráteniu trvajúceho útoku a následný úder do hlavy bol zbytočný. Z výsluchu poškodeného, svedkyne I. K. a svedka L. K. nevyplýva, že by sa mal obžalovaný brániť priamo hroziacemu alebo trvajúcemu útoku. V súhrne všetkých uvedených okolností dospel súd k záveru, že zo strany obžalovaného nešlo o nutnú obranu.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedná osoba z hľadiska veku (§ 22 Trestného zákona) a pričetnosti (§ 23 Trestného zákona). Neboli u neho zistené žiadne okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu (§ 24 a nasl. Trestného zákona).

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov spôsobom uvedeným § 2 ods. 12 Trestného poriadku, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri až desať rokov.

Podľa ustanovenia § 123 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, sa ťažkou ujmu na zdraví na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového orgánu.

Podľa ustanovenia § 123 ods. 1 písm. e) Trestného zákona sa ťažkou ujmu na zdraví na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu.

Podľa § 14 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Za ublíženie na zdraví možno považovať taký stav, ktorý porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií sťažuje výkon obvyklej činnosti, alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného, a ktorý vyžaduje lekárske ošetrovanie, aj keď nezanecháva trvalé následky. Pri posudzovaní uvedeného pojmu ublíženia na zdraví majú význam hlavne také skutočnosti, ako je povaha poruchy zdravia, ako bola spôsobená, akými príznakmi sa prejavuje, ktorý orgán a ktorá funkcia bola narušená, bolestivosť zranenia a jej intenzita, či a aké lekárske vyšetrenie vyžaduje a či a do akej miery porucha narušila obvyklý spôsob života postihnutého, počítajúc do toho aj vyradenie z pracovného procesu.

Ťažkou ujmu na zdraví sa na účely Trestného zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je zmrzačenie, strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti, ochromenie údu, strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva, poškodenie dôležitého orgánu, zohyzdenie, vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu, mučivé útrapy, alebo porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že za životne dôležitý orgán sa považuje mozog, ktorý je umiestnený v lebke. Znalec na strane 20 znaleckého posudku uviedol, že každé pôsobenie mechanického násillia stredne veľkej a veľkej intenzity na oblasť hlavy (ale i tváre) ľudského jedinca môže viesť k poškodeniu životne dôležitého orgánu, a to mozgu, ktorý je uložený v dutine lebečnej, nakoľko toto násillie sa môže preneseť uplatniť až na mozog samotný a môže mať za následok jeho translačný pohyb vo vnútri dutiny lebečnej s nárazmi na lebečný skelet (mechanizmom nárazu a protinárazu) za vzniku poškodenia mozgu rôzneho stupňa.

K dokonaniu činu, t. j. ku vzniku následku predpokladaného v ustanovení § 155 Trestného zákona však nedošlo, a konanie obžalovaného skončilo v štádiu pokusu, pričom pokus je v danom prípade viazaný ku skutkovej podstate úmyselného trestného činu podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Konanie obžalovaného spočíva v tom, že svojím konaním vyvolal bezprostredné nebezpečenstvo vzniku ťažkej

ujmy na zdraví, ktorá je zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Trestného zákona. Hoci následok nenastal, konaním obžalovaného bol bezprostredne ohrozený predmet útoku (živý človek) a teda chránený objekt (ľudské zdravie). Podľa § 14 ods. 2 Trestného zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, sa dopustí ten trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý slovnou alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Výtržnosť je konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný klud a poriadok a je preň typicky zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolužitia. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných. Pod pojmom verejne sa podľa § 122 ods. 2 písm. b) Trestného zákona rozumie spáchanie trestného činu pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. Obžalovaný sa dopustil skutku verejne, teda pred viac ako 2 súčasne prítomnými osobami. Okrem neho a poškodeného boli prítomní svedkovia I. K., L. K., G. L., F. K., M. D.. Skutok bol tiež spáchaný na mieste verejnosti prístupnom. Priestor medzi Kauflandom a nadchodom ponad železnicu je totiž priestor verejný, na ktorý má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí.

Na naplnenie subjektívnej stránky vyššie uvedených trestných činov je nutné úmyselné zavinenie. V danom prípade súd vyhodnotil konanie obžalovaného ako čin spáchaný v priamom úmysle, pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, keďže úder viedol tupým kovovým predmetom na oblasť hlavy, čím mohlo u poškodeného A. J. dôjsť k poškodeniu mozgu, ako životne dôležitého orgánu, rôzneho stupňa a bol s takýmto následkom uzročený. Uzrokovanie vyplýva zo spôsobu vedenia útoku, smeru útoku (na hlavu), použitého predmetu a sily vedeného útoku. I keď nedošlo k dokonaniu trestného činu a teda naplneniu všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, a to k škodlivému následku, v tomto prípade k poškodeniu dôležitého orgánu - mozgu, konanie obžalovaného bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný takisto vedel, že sa nachádza na verejnom priestranstve a činu sa odhodlal napriek tomu, že táto skutočnosť mu bola dobre známa a napriek tomu, že mal jasný pokyn polície zostať na mieste do príchodu prvolanej hliadky PZ.

Súd obhajobný návrh na pribratie ďalšieho znalca na preskúmanie zranení poškodeného (počet zranení poškodeného, mechanizmus vzniku a možný následok), ktorý podala obhajoba v podstate z dôvodu, že znalec A. I. A. zomrel a teda nebolo možné mu klásť otázky k záverom znaleckého dokazovania, odmietol podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku, pretože ide o okolnosti, ktoré možno zistiť už skôr navrhnutým a vykonaným dôkazom a to znaleckým posudkom č. 19/2016 znalca MUDr. Vojtecha Macka, lekárskou správou z 01.07.2016 z FN Trenčín a výpoveďami svedkov, ktoré sú vyčerpávajúce a postačujúce na ustálenie počtu zranení, mechanizmu ich vzniku a následku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu činu, ktorého sa dopustil v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu činu nedošlo a dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom, hrubej neslušnosti tým, že napadol iného. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia človeka a záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania, verejného poriadku a pokoja.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci neodôvodňujú uložiť obžalovanému žiadny z alternatívnych trestov nespojených s trestom odňatia slobody (v danej veci ide o zločin), ako ani trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu z dôvodu, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu násilnej trestnej činnosti, ale obžalovanému bolo možné uložiť iba nepodmienený trest odňatia slobody, pričom neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú zákonom stanovenú hranicu za najprísnejšie trestný čin.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukládanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, sklony k páchaniu trestnej činnosti uložil súd obžalovanému ako druh trestu trest odňatia slobody nepodmienený a to vo výmere 5 rokov.

Pri výmere trestu súd prihliadol na závažnosť spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaný sa ku skutku nepriznal, neofutoval ho a nie je mu možné priznať ani poľahčujúcu okolnosť vedenie riadneho života, keďže pred spáchaním skutku bol podľa registra priestupkov a registra trestov obžalovaný postihnutý pokutami pre priestupkovú činnosť a odsúdený pre rôznorodú trestnú činnosť vrátane násilnej trestnej činnosti.

Súd zistil u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona – spáchanie viac trestných činov. Súčasne zistil, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu tunajšieho súdu Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 15T/122/2018 - 70 zo dňa 16.01.2019, doručený obžalovanému dňa 12.02.2019, právoplatný dňa 21.02.2019, z dôvodu, že žalovaný trestnú činnosť spáchal skôr ako bol obžalovanému doručený citovaný trestný rozkaz. Jeho doručením nastali účinky vyhláseného rozsudku. Podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku a účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému. Obžalovaný bol od 15.03.2019 vo výkone väzby vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/53/2019. V zmysle § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému skúšobná doba počas väzby (následne nadväzujúcom výkone trestu odňatia slobody) neplynula a ani neplynie, keďže obžalovaný je naďalej vo výkone trestu odňatia slobody. Skúšobná doba bude obžalovanému opäť plynúť až po výkone trestu odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu nedošlo k osvedčeniu obžalovaného vo veci sp.

zn. 15T/155/2018 k osvedčeniu zo zákona a súd na uvedené odsúdenie pri ukladaní trestu musel prihliadnuť.

Súhrnný trest súd ukladá v prípade viacčinného súbehu vtedy, ak páchatel bol za časť retrospektívne sa zbiehajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súd priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona – spáchanie viac trestných činov, nepričítal v neprospech obžalovaného, keďže práve táto okolnosť podmieňuje uloženie súhrnného trestu odňatia slobody § 42 ods. 1 Trestného zákona (ako i úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona) a v prejednávanej veci bola už zohľadnená práve takýmto spôsobom, spočívajúcim v uložení súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona nahrádzajúceho v danom prípade aj úhrnný trest odňatia slobody, ktorý by bol inak ukladaný za trestné činy spáchané v jednočinnom súbehu. Obžalovaný svojim konaním v prejednávanej veci sa dopustil dvoch trestných činov jednočinnom súbehu (zločin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva), no pri aplikácii súhrnného trestu dochádza v tomto prípade k situácii, keď ide o dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami /1. skutok právne kvalifikovaný v tomto prípade ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a 2. skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, za ktoré bol uznaný za vinného v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 15T/122/2018/. Pri aplikácii zásady ne bis in idem a z nej vychádzajúceho zákazu dvojitého pričítania vyjadreného v § 38 ods. 1 Trestného zákona nie je možné súčasne použiť § 37 písm. h) Trestného zákona ako všeobecnú priťažujúcu okolnosť a raz ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej /prísnejšej trestnej/ sadzby podľa § 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona. Predchádzajúce odsúdenia súd nepričítal obžalovanému ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže v prípade jej pričítania, by prevažovali priťažujúce okolnosti a bola by namiesto aplikácia § 38 ods. 4 Trestného zákona, resp. § 38 ods. 5 Trestného zákona, ktoré upravujú zvýšenie trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností, resp. opakovanom zločine. U obžalovaného prichádzala do úvahy aplikácia priťažujúcej okolnosti podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, v zmysle ktorej pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Pod pojmom „opätovne“ treba rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. V danom prípade ide o odsúdenia za zločiny vydierania Okresnými súdmi Nové Mesto nad Váhom a Okresným súdom Revúca. Na tento znak sa neprihliadne v prípade, ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené, čo v prípade obžalovaného sa nestalo. To znamená, že pri asperovanej (sprísnenej) trestnej sadzbe by zvýšená trestná sadzba predstavovala rozmedzie 48 mesiacov až 160 mesiacov trestu odňatia slobody. Dolná hranica trestu odňatia slobody 48 mesiacov by sa zvyšovala o jednu polovicu z rozdielu medzi dolnou hranicou a zvýšenou hornou hranicou trestu odňatia slobody, čo vo výsledku je 104 mesiacov. Súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona a ustanovenia § 38 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona nepoužil, nakoľko ich použitie by bolo pri súčasnom použití ustanovení o súhrnnom treste podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona neprímerane prísne.

Súd ukladal obžalovanému potom súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý zohľadňuje, že v prípade obžalovaného ide o recidivistu úmyselnej trestnej činnosti, trest je ukladaný za štyri trestné činy násilnej povahy, spôsob spáchania trestnej činnosti /úder kovovým predmetom na oblasť hlavy, kde sa nachádza životne dôležitý orgán/. Súd pritom dodáva, že aj samotná výška trestu musí odzrkadľovať predchádzajúci život páchatel'a, teda aj páchatel'ovi, ktorý opakovane pácha rovnakú trestnú činnosť by mal byť ukladaný trest vyšší ako prvotrestanému páchatel'ovi. V minulosti uložené tresty nemali zjavne na obžalovaného dostatočný výchovný efekt, nevedli k náprave smerom k vedeniu riadneho života a nevedli ani k dostatočnej ochrane spoločnosti, keďže obžalovaný sa opätovne dopustil spáchania trestnej činnosti násilného charakteru. Z hľadiska sklonu obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti a jeho spôsobom je hodné povšimnutia spôsob spáchania skutku vo veci sp. zn. 15T/122/2018, keď obžalovaný dňa 03.10.2018 na autobusovej stanici v Novom Meste nad Váhom pristúpil k poškodenému A. O., od ktorého si vypýtal peniaze, poškodený mu dal nejakú drobnú finančnú hotovosť a po tom, čo sa poškodený otočil, udrel ho bližšie nešpecifikovaným tvrdým predmetom do temenej vlasatej časti hlavy, teda od chrbta, čo svedčí o sklonoch k páchaniu násilnej trestnej činnosti s prvkami zákernosti a spôsobu spáchania skutku v prejednávanej veci, keď opäť tvrdým tupým predmetom udrel poškodeného do oblasti hlavy.

Vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.11.2019, sp. zn. 1T/53/2019, v predmetnej veci neprichádza do úvahy súhrnný trest, nakoľko trestná činnosť v označenej veci bola

dokonaná po právoplatnosti trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 15T/122/2018 a ide teda o recidívu.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselné trestné činy násilnej povahy, preto súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ ani predchádzajúce nepodmienečné tresty v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia neboli pre nápravu obžalovaného dostačujúce, nemožno ani teraz prijať záver o lepšej náprave v minimálnom stupni stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona, a to najmä s poukazom na mieru narušenia obžalovaného ako špeciálneho recidivistu násilnej trestnej činnosti.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, na okolnosti prípadu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd zhabal 1 ks kovového kľúča na matice kolies od dĺžke 30 cm s logom značky Volkswagen a Audi, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu, trest prepadnutia veci neprichádzal do úvahy, keďže nebolo preukázané, že patrí obžalovanému a vyžaduje si to verejný záujem. Ide o vec, ktorá, ak by bola ponechaná na mieste činu, mohla by byť použitá na páchanie trestnej činnosti.

Poškodený si do skončenia vyšetrovania uplatnil nárok na náhradu škody, preto o jeho nároku súd v rámci adhézneho konania o náhrade škody, ktorý je integrálnou súčasťou trestného konania rozhodoval. Súd priznal nárok na náhradu škody poškodenému vo výške 264,90 Eur podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku z titulu náhrady bolestného za utrpené zranenia vyčíslené znalcom A. I. A. v jeho znaleckom posudku. Nakoľko si poškodený uplatnil vyšší nárok na náhradu škody ako je preukázaný, v zmysle § 288 ods. 2 Trestného poriadku ho so zvyškom nároku odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.